

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH
PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto M. 06. 2002.

Datum _____

Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Rahim Karisik Datum i mjesto rođenja 14.05.1939. Trijebine
Adresa Trijebine Br. l.k. i mjesto izdavanja M05935284539/42817
Vrijeme i mjesto događaja Maj 1994 Djelo _____
Prekršio/i _____ Svjedoci _____

Maja 1994 vraćao sam se iz čaršije uici i tog dana me seo Mile Nedici i kaže mi: Da doneseš ovu putku što mis. Ja sam me rekao: Nikom putku ja neću i nije red da prisilješ građane putovati u nemirnom. To mene vrijeđa. A on kaže: J... ti ti Bogovog oca što me lažeš! - Dobro Mile, poslušaj navedi hoćeš, sad je ranon u tvojoj ručavici. Palo te je da uabtre- traga ljudi radi ita hoćeš. Nasidiv mi je da dođem sutradan u stanicu. Ja sam rekao: ja ću danas doći, samo da ostane koga, sad ću doći. Isti dan sam se jačio čehurama je bio. Dao mi je poruku da se javim ujutru i rekao mi da doneseš putku (sopsu). Rekao: Mile, neujde dolazim sutra, neću je tako mi obrata i časti. Kaže on: Tvoja mi obrata i časti, sredicu ja vas ako budeš i'v! Neću vas ja što re parat ja ću te bit' ako je ne doneseš! Vratre

Prilog: _____

Izjavu dao: Rahim Karisik

Izjavu uzeo: _____

Ja sam bio primoran da se sutradan
opet javim. U petak. Sutradan me
ćerao u 8 sati na igred vratu

- Jesi li donio pišku? - Nisam je
dono, niti sam ti je donio. - Kako je
nešto? - Li ti najmanje u p...!

- Nevoj Mile, majka mi je umrla, neko
psovat! - I to me boli najviše I to ti je
majka umrla, pa ti me raspali
samarom po obracu, me mi svijest, me
nid se rukama udrija te me pado. Onda mi
naredi: prede unow me gvat gore
~~posle sam~~ Gore me rastužavao: Ite iemo za
ovu pišku? Mile, udario si me bez ništa,
ovo je najviše što radiš se naredom. A on mi
veli! Trebo bi ja još da te bijem. - Nevoj Mile,
tako ti Boga nisam nisi a on me izbeci
napolje. Ja napolje radem i rano sam htio
da factem uro depenice a o ti me uferi
za desnu ruku pa ti me ranese te ti me
čifarom dordom udari od o ipor vratu.
Od udaraca četiri rube sam povredio.

Dva rube su mi pale a dva se
rasplivala, obli o me nov mi psi i mir
bradu. Otvorno sam si a yem i veno
men: Vidi Ite uadi Mile, od mene,
stavista ti je da se paco nontiji ovano
opshodi. - Sutra ću bit gore kod odel
za paroh. Das mi je poriv da idem
za paroh. Molio sam je: Nevoj Mile,
dece ti i obrana da me spremaš za paroh,
ti orde. meko me JNcent za

Paras da me oni brže sauno. - Od memo-
ti je dosta u sruha i ja ti sauno dobit.

Došlo sam u Paras kod Rosica u sobu br. 24.

Uključio mi je bio veliki pasam to upamtiš

Rosic: Tada Rahnice, Iza je ova publika, Ito
je nisi predav kod ti je M, L trojio.

Pisao sam mu "gospodine Rosic, molim
te da mi svoje dijete, nemog da me uznemi-

stavak ni da me tereti, Bogami je upamtiš

puta je kod onoga koji me ^{lako} ~~reprezentirao~~
prijavio, kod Haziba Zunicica. I Hazib je

bio tu kod Rosica. On ure sa porocem

dua pendreke, ona gušenica, e, ovo ce ti biti
ako me priznati za publiku. Ja cu da priznam

da narediti ovome da je doneo jer je
kod njega (Haziba) ja je nemam. Ure' oba pendreke

i jeri ih predom na sto; ova druga ti
je za predavanje i go glavi, ano se brani, a

ovaj kratki porucavanje. Molio sam ga
nemog u sruha te molim, jer sam isto

čovjek nisam sposoban da podnesim toliki
cuden bez niste. - Ovde molbe u porocem

sauno pendreke, varic mi, on. koji pasedi.

pruži desnu ruku! Ja pružim a on udari
pa me drigerice bolju. - pruži lijevu!

te Ja pružim a on se propri na prst pa
me udari, a ono suo rukovri, snjovina,

svici pred oči, tako mi je bilo desno
od bola. Molio sam ga. Nemog me udariti

bolji me u neogu dajp. U to vrijeme ga
kao M, L iz gurne i jetao ga
je si li počeo, a on mi varic

sustunjavajući ga. posle puce Hasiba ali
njega samo pomalo udarilo. Dotoše u
dvojicu kolega, njega udari polarno
a puška kod njega. Hasiba reče da reče
na hodnik a mene ugrabi sa ovim
velikim pendrenom pa kad mi ga savuše
preko leđa ja reko opadoše mi dišnice.
Reko sam umi. Rosicu, ja sad nisam
više ni rešter, bolje ti je umi pušku
pa me ubi. Vidi, ja ukadi od mene
bez ništa. Kaže: napolje. Ti Hasiba, da doneseš
pušku a Rahim da ostavi na miru.
Odeo sam opet sa Šerijem kod Mile
preuze opet. Drugi dan i drugi dan
su me tražili dvojica policajaca
ni sam bio tu oni mi ostavili pušku
Na vrh 3-4 dana otišo sam da se javim
Mile. Mile mi kaže: Tu nisi donio
onu pušku Rahim! Tu nisi donio
reko da doneseš pušku - Rosicu je
je, Hasib treba da je doneseš kod vrha
je naredio da je doneseš i svedu
Rosicu da poveri. Rosicu mi je rekao
naredio sam obojici. A meni je u pravu
reko da sam slobodan a Hestu drugacije
priča. Nisam imao reboce a Hestu drugacije
do odes kod Hasiba i da ga za molim
da odne reko tu pušku i da je kod
njega. Ja sam poslušao i otišo kod
Nisu me više tražili. Ali ne mogu da vratim
onu ranu koju.

Kapitanove poruke

Zaboravio sam da kažem da mi je
Kojić rekao: Ako ovo izjaviti ovo oče
to su se bili, drugi put četi bi gore
i više. Ja zbog toga nisam smio da
izjavim do danas nigde. Izjavio sam
jedino kad je bila skupština u februaru
2002 u Srebrenici pred advokatom
Todorovićem; pred svim učesnicima
na skupštini.

~~Miroslav Pačun~~